ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση — Κοινό δασμολόγιο — Οικονομικά τελωνειακά καθεστώτα — Τελειοποίηση προς επανεισαγωγή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 — Άρθρο 148, στοιχείο γ′ — Χορήγηση αδείας — Οικονομικοί όροι — Απουσία σοβαρής προσβολής των ουσιωδών συμφερόντων των κοινοτικών μεταποιητών — Έννοια των “κοινοτικών μεταποιητών”»

Στην υπόθεση C-4/15,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2014, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Ιανουαρίου 2015, στο πλαίσιο της δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Argos Supply Trading BV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, K. Λυκούργο, E. Juhász, C. Vajda, και K. Jürimäe (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: H. Saugmandsgaard Øe

γραμματέας: I. Illéssy, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Ιανουαρίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Argos Supply Trading BV, εκπροσωπούμενη από τους J. A. G. Winkels και O. R. L. Gemin, belastingadviseurs,

— η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Bulterman και B. Koopman,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενή από τις K. Νασοπούλου και K. Καραβασίλη,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την L. Grønfeldt, καθώς και από τους H. Kranenborg και A. Lewis,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 7ης Απριλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 148, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1, στο εξής: τελωνειακός κώδικας).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του Staatssecretaris van Financiën (Υφυπουργός Οικονομικών, Κάτω Χώρες) και της εταιρίας Argos Supply Trading BV (στο εξής: Argos) με αντικείμενο την απόρριψη, από τις ολλανδικές τελωνειακές αρχές, αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας υπαγωγής στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή την οποία υπέβαλε η εταιρία αυτή.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2473/86

3 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2473/86 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1986, σχετικά με το καθεστώς της παθητικής τελειοποίησης και το σύστημα σταθερών ανταλλαγών (ΕΕ 1986, L 212, σ. 1), περιελάμβανε τις εφαρμοστέες διατάξεις στο καθεστώς της παθητικής τελειοποιήσεως μέχρι την έναρξη ισχύος του τελωνειακού κώδικα. Η πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«εκτιμώντας ότι, στο πλαίσιο του διεθνούς καταμερισμού της εργασίας, πολλές κοινοτικές επιχειρήσεις προσφεύγουν στο καθεστώς της παθητικής τελειοποίησης, δηλαδή στην εξαγωγή των εμπορευμάτων, προκειμένου να επανεισαχθούν μετά από μεταποίηση, κατεργασία ή επιδιόρθωση· ότι η προσφυγή σε αυτό το καθεστώς δικαιολογείται από λόγους οικονομικού ή τεχνικού χαρακτήρα».

Ο τελωνειακός κώδικας

4 Από την 1η Μαΐου 2016, ο κανονισμός (ΕΕ) 952/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2013, για τη θέσπιση του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 2013, L 269, σ. 1, και διορθωτικό, ΕΕ 2013, L 287, σ. 90), αντικατέστησε τον τελωνειακό κώδικα. Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου των επίμαχων πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, η υπό κρίση υπόθεση εξακολουθεί να διέπεται από τον τελωνειακό κώδικα.

5 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3 και 4 του τελωνειακού κώδικα είχαν ως εξής:

«[εκτιμώντας] ότι, με αφετηρία την ιδέα της εσωτερικής αγοράς, ο κώδικας πρέπει να περιέχει τους γενικούς κανόνες και διαδικασίες που διασφαλίζουν την εφαρμογή των δασμολογικών και λοιπών μέτρων που έχουν θεσπιστεί από την [Ένωση] στο πλαίσιο των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της [Ευρωπαϊκής Ένωσης] και των τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων γεωργικής και εμπορικής πολιτικής, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις των κοινών αυτών πολιτικών·

ότι κρίνεται σκόπιμο να διευκρινιστεί ότι ο παρών κώδικας εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που έχουν θεσπιστεί σε άλλους τομείς· ότι τέτοιου είδους ειδικές διατάξεις είναι δυνατόν να υπάρχουν ήδη ή να θεσπιστούν κυρίως στο πλαίσιο των γεωργικών και στατιστικών ρυθμίσεων ή ρυθμίσεων εμπορικής πολιτικής και ιδίων πόρων».

6 Το άρθρο 84 του τελωνειακού κώδικα όριζε ότι, όταν ο όρος «οικονομικό τελωνειακό καθεστώς» χρησιμοποιείται στα άρθρα 85 έως 90 του εν λόγω κώδικα, θεωρείται ότι υπονοεί, μεταξύ άλλων, τη μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο και την τελειοποίηση προς επανεισαγωγή.

7 Κατά το άρθρο 85 του εν λόγω κώδικα, η υπαγωγή σε οιοδήποτε οικονομικό τελωνειακό καθεστώς προϋποθέτει την έκδοση άδειας από τις τελωνειακές αρχές.

8 Το άρθρο 133 του ίδιου κώδικα όριζε τα εξής:

«Η άδεια [μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο] χορηγείται μόνο:

[...]

ε) στην περίπτωση που πληρούνται οι αναγκαίοι όροι ώστε το καθεστώς αυτό να μπορεί να συμβάλει στην δημιουργία ή τη διατήρηση δραστηριότητας μεταποίησης εμπορευμάτων [στην Ένωση], χωρίς να θίγονται τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών παρόμοιων εμπορευμάτων (οικονομικοί όροι) [...]».

9 Το άρθρο 145 του τελωνειακού κώδικα προέβλεπε τα εξής:

«1. Το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή (“παθητικής τελειοποίησης”) επιτρέπει [...] την προσωρινή εξαγωγή κοινοτικών εμπορευμάτων εκτός του τελωνειακού εδάφους [της Ένωσης] προκειμένου να υποστούν εργασίες τελειοποίησης και τη θέση των προϊόντων που προκύπτουν από τις εργασίες αυτές σε ελεύθερη κυκλοφορία με ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς.

[...]

3. Θεωρούνται ως:

α) εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής, τα εμπορεύματα που έχουν τεθεί υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεισαγωγή·

β) εργασίες τελειοποίησης, οι εργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 114 παράγραφος 2 στοιχείο γ) πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση·

γ) παράγωγα προϊόντα, όλα τα προϊόντα που προκύπτουν από εργασίες τελειοποίησης·

[...]».

10 Το άρθρο 148 του ίδιου κώδικα όριζε τα εξής:

«Η άδεια [τελειοποίησης προς επανεισαγωγή] χορηγείται μόνο:

[...]

γ) εφόσον το ευεργέτημα του καθεστώτος της τελειοποίησης προς επανεισαγωγή δεν μπορεί να θίξει σοβαρά τα ουσιαστικά συμφέροντα των κοινοτικών μεταποιητών (οικονομικοί όροι).»

11 Το άρθρο 151, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα όριζε τα εξής:

«Η ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς που προβλέπεται στο άρθρο 145 συνίσταται στην αφαίρεση, από το ποσό των εισαγωγικών δασμών που αντιστοιχούν στα παράγωγα προϊόντα που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, του ποσού των εισαγωγικών δασμών που θα

επιβάλλονταν κατά την ίδια ημερομηνία στα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής αν είχαν εισαχθεί στο τελωνειακό έδαφος [της Ένωσης] από τη χώρα στην οποία αποτέλεσαν αντικείμενο της εργασίας ή της τελευταίας εργασίας τελειοποίησης.»

Ο κανονισμός εφαρμογής

12 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1), καταργήθηκε, από την 1η Μαΐου 2016, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/481 της Επιτροπής, της 1ης Απριλίου 2016 (ΕΕ 2016, L 87, σ. 24). Εντούτοις, λαμβανομένου υπόψη του χρόνου των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, ο κανονισμός 2454/93, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 993/2001 της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2001 (ΕΕ 2001, L 141, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός εφαρμογής), εξακολουθεί να διέπει την εν λόγω υπόθεση.

13 Το κεφάλαιο 6 του τίτλου ΙΙΙ του κανονισμού εφαρμογής, που τιτλοφορείται «Οικονομικά τελωνειακά καθεστώτα», αφορούσε το καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή. Το περιλαμβανόμενο στο ως άνω κεφάλαιο άρθρο 585 προέβλεπε τα εξής:

«1. Εκτός εάν υπάρχουν ενδείξεις περί του αντιθέτου, θεωρείται ότι τα ουσιώδη συμφέροντα του κοινοτικού μεταποιητικού κλάδου δεν θίγονται σοβαρά.

[...]»

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία

14 Η Συνδυασμένη Ονοματολογία, που παρατίθεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1214/2007 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 (ΕΕ 2007, L 286, σ. 1), περιλαμβάνει ένα κεφάλαιο 22 το οποίο φέρει τον τίτλο «Ποτά, αλκοολούχα υγρά και ξίδι». Το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη διάκριση 2207 10 00, η οποία επιγράφεται «Αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη, με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο 80 % vol ή περισσότερο». Τα εμπορεύματα που εμπίπτουν στην εν λόγω διάκριση υπόκεινται σε τελωνειακούς δασμούς 19,2 ευρώ ανά εκτόλιτρο, οι οποίοι ισοδυναμούν με επιβάρυνση περίπου 40 % ad valorem.

15 Η διάκριση 3824 90 97, η οποία επιγράφεται «Άλλα», περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 38, που φέρει τον τίτλο «Διάφορα προϊόντα των χημικών βιομηχανιών», της εν λόγω συνδυασμένης ονοματολογίας. Οι τελωνειακοί δασμοί που επιβάλλονται στα εμπορεύματα τα οποία εμπίπτουν στη διάκριση αυτή ανέρχονται σε 6,5 % ad valorem.

16 Σύμφωνα με τις διακρίσεις 2710 11 25 έως 2710 11 90, που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 27 της ίδιας ως άνω συνδυασμένης ονοματολογίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορυκτά καύσιμα, ορυκτά λάδια και προϊόντα της απόσταξης αυτών· ασφαλτώδεις ύλες· κεριά ορυκτά», το σύνολο των εμπορευμάτων που αντιστοιχούν στην περιγραφή «βενζίνη για κινητήρες» υπόκειται σε επιβάρυνση 4,7 % ad valorem.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

17 Στις 30 Ιουνίου 2008, η Argos υπέβαλε στις ολλανδικές τελωνειακές αρχές αίτηση, βάσει του άρθρου 85 του τελωνειακού κώδικα, για τη χορήγηση άδειας υπαγωγής στο καθεστώς της τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή. Η εταιρία αυτή είχε την πρόθεση να υπαγάγει στο εν λόγω καθεστώς βενζίνη κοινοτικής προελεύσεως προοριζόμενη για εξαγωγή προκειμένου να αναμιχθεί με

βιοαιθανόλη προελεύσεως τρίτου κράτους που δεν έχει τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης. Κατόπιν της αναμείξεως αυτής, σε αναλογία περίπου 15 μονάδων βενζίνης και περίπου 85 μονάδων βιοαιθανόλης, η Argos θα παρήγαγε αιθανόλη 85 (στο εξής: E85), ένα βιοκαύσιμο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε ειδικά προσαρμοσμένα οχήματα, τα λεγόμενα οχήματα «ευέλικτου καυσίμου».

18 Από την αίτηση αυτή προέκυπτε ότι η Argos σχεδίαζε να προβεί στην ως άνω ανάμειξη στην ανοικτή θάλασσα. Η βενζίνη και η βιοαιθανόλη θα φορτώνονταν επί πλοίου ευρισκόμενου εντός ολλανδικού λιμένα, σε δύο διακριτά διαμερίσματα του πλοίου τα οποία χωρίζονταν μεταξύ τους με ένα τοίχωμα. Μετά τη φόρτωση του πλοίου, μόλις αυτό θα εγκατέλειπε τα χωρικά ύδατα της Ένωσης, το τοίχωμα θα αφαιρούνταν κατά τρόπον ώστε τα δύο συστατικά να αναμειχθούν, με τον κυματισμό της θάλασσας να ενισχύει τη διαδικασία αυτή. Στη συνέχεια το πλοίο θα επέστρεφε στις Κάτω Χώρες.

19 Η E85 που θα παραγόταν κατά τον ανωτέρω τρόπο, θα δηλωνόταν στο τελωνείο προκειμένου να τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης και θα υποβαλλόταν στους ισχύοντες για το προϊόν αυτό εισαγωγικούς δασμούς, ανερχόμενους σε 6,5 % ad valorem. Στο πλαίσιο αυτό, η εφαρμογή του καθεστώτος της τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή θα παρείχε στην Argos τη δυνατότητα να επιτύχει μείωση των ως άνω δασμών κατά το ποσό των τελωνειακών δασμών, με συντελεστή 4,7 % ad valorem, που θα επιβάλλονταν κατά την ίδια ημερομηνία στη βενζίνη κοινοτικής προελεύσεως εάν αυτή είχε εισαχθεί και τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ένωσης από τον τόπο στον οποίο είχε πραγματοποιηθεί η ανάμειξη.

20 Οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές απέστειλαν την αίτηση της Argos στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προκειμένου αυτή να εξετάσει αν πληρούνταν οι οικονομικοί όροι από τους οποίους το άρθρο 148, στοιχείο γ′, του τελωνειακού κώδικα εξαρτά τη χορήγηση άδειας υπαγωγής στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή. Η Επιτροπή ζήτησε, στη συνέχεια, τη γνώμη της επιτροπής τελωνειακού κώδικα (στο εξής: επιτροπή) επί της εν λόγω αιτήσεως.

21 Η επιτροπή έκρινε ότι δεν έπρεπε να παρασχεθεί στην Argos η δυνατότητα υπαγωγής στο εν λόγω καθεστώς, με το αιτιολογικό ότι οι όροι αυτοί δεν πληρούνταν. Στήριξε την απόφασή της στα επιχειρήματα που η Επιτροπή είχε εκθέσει σε συνεδρίαση της επιτροπής που πραγματοποιήθηκε στις 11 Νοεμβρίου 2009. Κατά τη συνεδρίαση αυτή, το εν λόγω θεσμικό όργανο υποστήριξε ότι η εισαγωγή μεγάλης ποσότητας E 85 στην Ένωση θα επηρέαζε σοβαρά τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών βιοαιθανόλης. Κατά την Επιτροπή, η κοινοτική βιομηχανία θα βρισκόταν αντιμέτωπη με μια κατάσταση πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας.

22 Με απόφαση της 13ης Απριλίου 2010, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές, παραπέμποντας στα επιχειρήματα αυτά, απέρριψαν την αίτηση της Argos. Η εν λόγω εταιρία προσέβαλε την απορριπτική απόφαση ενώπιον του Rechtbank Haarlem (πρωτοδικείο του Haarlem, Κάτω Χώρες), το οποίο δεν έκανε δεκτή την προσφυγή της.

23 Η Argos άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως του Rechtbank Haarlem (πρωτοδικείου του Haarlem) ενώπιον του Gerechtshof te Amsterdam (εφετείου του Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες). Με απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, το τελευταίο αυτό δικαστήριο εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πληρούνταν εν προκειμένω οι οικονομικοί όροι από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή, έπρεπε να εξεταστεί αν η μετατροπή κοινοτικής βενζίνης σε E 85 υπό το καθεστώς της τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή θα είχε ως συνέπεια να θιγούν όχι τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών βιοαιθανόλης, αλλά αυτά των κοινοτικών παραγωγών E 85. Κατά το δικαστήριο αυτό, εφόσον οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές δεν είχαν στη διάθεσή τους στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η υπαγωγή στο καθεστώς που ζητήθηκε θα είχε ως συνέπεια να θιγούν τα συμφέροντα των τελευταίων αυτών παραγωγών, όφειλαν να θεωρήσουν ότι οι εν λόγω οικονομικοί όροι πληρούνταν, σύμφωνα με

το τεκμήριο του άρθρου 585, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής. Κατόπιν τούτου, ο Υφυπουργός Οικονομικών των Κάτω Χωρών άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών).

24 Το εν λόγω δικαστήριο κρίνει ότι η έκβαση της αιτήσεως αναιρέσεως εξαρτάται από την ερμηνεία της κατά το άρθρο 148, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα έννοιας των «κοινοτικών μεταποιητών» και, ειδικότερα, από το ζήτημα αν η έννοια αυτή μπορεί να περιλαμβάνει τους κοινοτικούς παραγωγούς βιοαιθανόλης.

25 Το εν λόγω δικαστήριο εκφράζει, ειδικότερα, αμφιβολίες για το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοστεί, κατ' αναλογίαν, στο καθεστώς της τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο, με την απόφαση της 11ης Μαΐου 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), αναφορικά με το καθεστώς της μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο. Από την εν λόγω απόφαση προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως του κατά πόσον πληρούνται οι οικονομικοί όροι από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο δεύτερο αυτό καθεστώς, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τόσο τα οικονομικά συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών του τελικού προϊόντος που προκύπτει από τη μεταποίηση όσο και τα συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών των πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη μεταποίηση αυτή.

26 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα::

«Πρέπει, στο πλαίσιο της εξετάσεως των οικονομικών όρων που πρέπει να συντρέχουν για τη χορήγηση του καθεστώτος της τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή, η κατά το άρθρο 148, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα έννοια "κοινοτικοί μεταποιητές" να ερμηνευθεί ως περιλαμβάνουσα επίσης τους κοινοτικούς παραγωγούς πρώτων υλών ή ημιτελών προϊόντων πανομοιότυπων με αυτά που κατά τη διαδικασία τελειοποιήσεως μεταποιούνται ως μη κοινοτικά αγαθά;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

27 Καταρχάς, το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών), στην απόφασή του περί παραπομπής, επισήμανε ότι, στο πλαίσιο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπως αυτά παρατίθενται από το Gerechtshof te Amsterdam (εφετείο του Άμστερνταμ), από κανένα στοιχείο δεν προέκυπτε ότι η υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή την οποία ζήτησε η Argos θα έθιγε τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών Ε 85.

28 Εντούτοις, η Επιτροπή αμφισβητεί την παραδοχή αυτή και υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς θα έθιγε τόσο τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών βιοαιθανόλης όσο και εκείνα των κοινοτικών παραγωγών Ε 85. Τούτο προκύπτει, ειδικότερα, από τα πρακτικά της συνεδριάσεως της επιτροπής της 11ης Νοεμβρίου 2009, μνεία της οποίας γίνεται στη σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως. Κατά την Επιτροπή, όμως, στην περίπτωση που γινόταν δεκτό ότι η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς θίγει επίσης τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών Ε 85, το προδικαστικό ερώτημα δεν θα είχε νόημα.

29 Στο μέτρο που η Επιτροπή επιχειρεί να αμφισβητήσει τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης όπως αυτά προκύπτουν από την απόφαση περί παραπομπής, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, η οποία στηρίζεται σε σαφή διάκριση των λειτουργιών των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, η εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του εθνικού δικαστή.

Επομένως, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφαίνεται αποκλειστικώς επί της ερμηνείας ή του κύρους κοινοτικής ρυθμίσεως βάσει των πραγματικών περιστατικών που του επισημαίνονται από το εθνικό δικαστήριο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 16ης Ιουλίου 1998, Dumon και Froment, C-235/95, EU:C:1998:365, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

30 Δεν εναπόκειται, συνεπώς, στο Δικαστήριο να εκτιμήσει αν, στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, η υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή την οποία ζήτησε η Argos θα έθιγε ή όχι τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών Ε 85. Αντιθέτως, στο Δικαστήριο εναπόκειται να απαντήσει στο υποβληθέν από το αιτούν δικαστήριο ερώτημα βάσει της παραδοχής στην οποία στηρίχθηκε το τελευταίο, ότι δηλαδή τα συμφέροντα των εν λόγω παραγωγών δεν θίγονται.

31 Κατά δεύτερον, όσον αφορά το επιχείρημα της Ελληνικής Κυβερνήσεως ότι το καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή δεν έχει εφαρμογή σε εργασίες τελειοποιήσεως που διεξάγονται στην ανοιχτή θάλασσα, στο μέτρο που το άρθρο 151, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα απαιτεί τέτοιες εργασίες να διεξάγονται σε συγκεκριμένη «χώρα», πρέπει να επισημανθεί, όπως παρατήρησε και ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 46 έως 49 των προτάσεών του, ότι, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του γράμματος του άρθρου 145 του εν λόγω κώδικα, το καθεστώς αυτό μπορεί να εφαρμοστεί οσάκις οι εν λόγω εργασίες πραγματοποιούνται εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης. Επομένως, το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της υποθέσεως της κύριας δίκης, οι εργασίες στις οποίες σχεδίαζε να προβεί η Argos έπρεπε να διεξαχθούν στην ανοιχτή θάλασσα δεν μπορεί να εμποδίσει την εφαρμογή των διατάξεων του τελωνειακού κώδικα που αφορούν το εν λόγω οικονομικό τελωνειακό καθεστώς.

Επί της ουσίας

32 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 148, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας υπαγωγής στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή και προκειμένου να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι οικονομικοί όροι από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με το τελικό προϊόν που θα προκύψει από τις προβλεπόμενες εργασίες τελειοποιήσεως, αλλά και τα συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με τις μη κοινοτικές πρώτες ύλες ή τα μη κοινοτικά ημιτελή προϊόντα που προορίζονται να ενσωματωθούν στα κοινοτικά εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής στο πλαίσιο των εν λόγω εργασιών.

33 Κατά το αιτούν δικαστήριο, πρέπει ιδίως να διευκρινιστεί αν η απάντηση την οποία έδωσε το Δικαστήριο με την απόφαση της 11ης Μαΐου 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312, σκέψη 52), αναφορικά με το καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο, μπορεί να μεταφερθεί στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή. Συγκεκριμένα, με την εν λόγω απόφαση το Δικαστήριο έκρινε ότι, στο πλαίσιο της εξετάσεως των οικονομικών όρων που προβλέπονται στο άρθρο 133, στοιχείο ε', του τελωνειακού κώδικα για την υπαγωγή στο καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον η αγορά των τελικών προϊόντων αλλά και η οικονομική κατάσταση της αγοράς των πρώτων υλών που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή των εν λόγω προϊόντων.

34 Συναφώς, παρατηρείται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 84 του τελωνειακού κώδικα, η τελειοποίηση προς επανεισαγωγή και η μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο συνιστούν αμφότερες οικονομικά τελωνειακά καθεστώτα. Η υπαγωγή στο ένα ή το άλλο από τα καθεστώτα αυτά προϋποθέτει, σύμφωνα με το άρθρο 85 του εν λόγω κώδικα, άδεια χορηγούμενη από τις τελωνειακές αρχές. Η χορήγηση της σχετικής άδειας για τα δύο αυτά καθεστώτα εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από

την τήρηση των λεγόμενων «οικονομικών» όρων οι οποίοι προβλέπονται, όσον αφορά τη μεταποίηση υπό τελωνειακό έλεγχο, στο άρθρο 133, στοιχείο ε′, του εν λόγω κώδικα και, όσον αφορά την τελειοποίηση προς επανεισαγωγή, στο άρθρο 148, στοιχείο γ′, του ίδιου κώδικα.

35 Εντούτοις, η διατύπωση των εν λόγω οικονομικών όρων είναι διαφορετική ανάλογα με το καθεστώς περί του οποίου πρόκειται. Συγκεκριμένα, το άρθρο 148, στοιχείο γ′, του τελωνειακού κώδικα ορίζει ότι η άδεια τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή χορηγείται μόνον εφόσον το ευεργέτημα του εν λόγω καθεστώτος δεν μπορεί να θίξει σοβαρά τα ουσιαστικά συμφέροντα των κοινοτικών μεταποιητών. Από την άλλη πλευρά, το άρθρο 133, στοιχείο ε′, του εν λόγω κώδικα ορίζει ότι η άδεια μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο χορηγείται μόνο στην περίπτωση που πληρούνται οι αναγκαίοι όροι ώστε το καθεστώς αυτό να μπορεί να συμβάλει στην δημιουργία ή τη διατήρηση δραστηριότητας μεταποίησης εμπορευμάτων στην Ένωση, χωρίς να θίγονται τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών παρόμοιων εμπορευμάτων.

36 Ειδικότερα, η χρήση του όρου «μεταποιητές» στο άρθρο 148, στοιχείο γ′, του τελωνειακού κώδικα υποδηλώνει ότι, προκειμένου να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι οικονομικοί όροι από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή, θα πρέπει να δοθεί έμφαση αποκλειστικά στα ουσιώδη συμφέροντα των βιομηχανιών που πραγματοποιούν, εντός της Ένωσης, εργασίες μεταποιήσεως, γεγονός που σημαίνει ότι οι εν λόγω οικονομικοί όροι έχουν πιο περιορισμένο αντικείμενο από εκείνους της μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο, όπως αυτοί ερμηνεύθηκαν από το Δικαστήριο με την απόφαση της 11ης Μαΐου 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312).

37 Εντούτοις, το γράμμα του άρθρου 148, στοιχείο γ′, του τελωνειακού κώδικα δεν είναι απαλλαγμένο αμφισημίας. Συγκεκριμένα, δεν προσδιορίζει ούτε τις αγορές τις οποίες αφορούν οι δραστηριότητες των εν λόγω «μεταποιητών», ούτε τα ειδικά στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εξακριβωθεί αν τυχόν θίγονται τα ουσιώδη συμφέροντά τους. Επομένως, η εν λόγω διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί με βάση την όλη οικονομία και τον σκοπό του καθεστώτος τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 19ης Ιουνίου 1980, Roudolff, 803/79, EU:C:1980:166, σκέψη 7, και της 11ης Μαΐου 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, σκέψη 47).

38 Συναφώς, από το άρθρο 145, παράγραφος 1, του τελωνειακού κώδικα προκύπτει ότι το καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή επιτρέπει την προσωρινή εξαγωγή κοινοτικών εμπορευμάτων εκτός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης προκειμένου να υποστούν εργασίες τελειοποιήσεως και τη θέση των προϊόντων που προκύπτουν από τις εργασίες αυτές, τα οποία καλούνται «παράγωγα προϊόντα», σε ελεύθερη κυκλοφορία με ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, Ειδικότερα, δυνάμει του άρθρου 151, παράγραφος 1, του εν λόγω κώδικα, η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς συνεπάγεται την αφαίρεση, από το ποσό των εισαγωγικών δασμών που αντιστοιχούν στα παράγωγα προϊόντα, του ποσού των εισαγωγικών δασμών που θα επιβάλλονταν κατά την ίδια ημερομηνία στα κοινοτικά εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής αν είχαν εισαχθεί στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης από τη χώρα στην οποία αποτέλεσαν αντικείμενο της εργασίας ή της τελευταίας εργασίας τελειοποιήσεως.

39 Ένα τέτοιο καθεστώς δικαιολογείται από τον σκοπό του, ήτοι την αποφυγή της επιβολής δασμών στα εμπορεύματα που εξάγονται προς τελειοποίηση κατά την επανεισαγωγή τους στο έδαφος της Ένωσης (βλ., υπό την έννοια αυτή αποφάσεις της 17 Ιουλίου 1997, Wacker Werke, C-142/96, EU:C:1997:386, σκέψη 21, και της 2ας Οκτωβρίου 2003, GEFCO, C-411/01, EU:C:2003:536, σκέψη 51). Συναφώς, από την πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2473/86 προκύπτει ότι, με τη θέσπιση του εν λόγω καθεστώτος, ο νομοθέτης θέλησε να αναγνωρίσει το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις της Ένωσης προβαίνουν συχνά, για λόγους οικονομικού ή τεχνικού χαρακτήρα, σε εργασίες τελειοποιήσεως στο έδαφος τρίτων κρατών πριν προβούν σε επανεισαγωγή στην Ένωση των εμπορευμάτων που αποτέλεσαν αντικείμενο της τελειοποιήσεως αυτής.

40 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο πρωταρχικός σκοπός ενός τέτοιου οικονομικού τελωνειακού καθεστώτος συνίσταται, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 67 των προτάσεων του, στην αποφυγή ορισμένων συνεπειών οι οποίες κρίνονται επιζήμιες για τη βιομηχανία της Ένωσης και οι οποίες θα απέρρεαν από την εφαρμογή των κοινών καθεστώτων της εισαγωγής και της εξαγωγής.

41 Στο πλαίσιο αυτό, οι οικονομικοί όροι από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή και οι οποίοι περιλαμβάνονται στο άρθρο 148, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα σκοπούν να παράσχουν στις τελωνειακές αρχές τη δυνατότητα να εξακριβώσουν αν η προσφυγή στην τελειοποίηση προς επανεισαγωγή είναι στην ουσία ευνοϊκή για τον οικείο κλάδο παραγωγής της Ένωσης, διασφαλίζοντας συγχρόνως ότι τα πλεονεκτήματα τα οποία απορρέουν για έναν επιχειρηματία από την υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς δεν συνεπάγονται, αντιθέτως, σημαντικά μειονεκτήματα για άλλους παραγωγούς της Ένωσης. Επομένως, οι εν λόγω οικονομικοί όροι θα πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπον ώστε τέτοιες συγκρούσεις συμφερόντων εντός του οικείου κλάδου παραγωγής της Ένωσης να λαμβάνονται πλήρως υπόψη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Μαΐου 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, σκέψεις 49 και 50).

42 Όσον αφορά τις συγκρούσεις αυτές συμφερόντων, διαπιστώνεται ότι, καθόσον ευνοεί τη μεταφορά εκτός της Ένωσης εργασιών τελειοποιήσεως κοινοτικών εμπορευμάτων, το ευεργέτημα του καθεστώτος τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή που χορηγείται σε έναν κοινοτικό επιχειρηματία μπορεί να επηρεάσει πρωτίστως τα ουσιώδη συμφέροντα των βιομηχανιών που πραγματοποιούν, εντός της Ένωσης, παρόμοιες εργασίες τελειοποιήσεως, ήτοι τους παραγωγούς προϊόντων παρόμοιων με αυτό το οποίο προκύπτει από την τελειοποίηση προς επανεισαγωγή.

43 Εντούτοις, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης όπου η σκοπούμενη από την Argos εργασία τελειοποιήσεως συνεπάγεται την ενσωμάτωση στα κοινοτικά εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής μιας σημαντικής ποσότητας μη κοινοτικής πρώτης ύλης, ήτοι της βιοαιθανόλης, και όπου οι ισχύοντες για την εν λόγω πρώτη ύλη εισαγωγικοί δασμοί, ύψους περίπου 40 % ad valorem, είναι σημαντικά υψηλότεροι σε σχέση με εκείνους που θα επιβάλλονταν στο παράγωγο προϊόν που θα προέκυπτε μετά την ολοκλήρωση της εργασίας αυτής, στο μέτρο που η Ε 85 υπόκειται σε δασμούς ύψους 6,5 % ad valorem, διαπιστώνεται ότι η υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή αναφορικά με την εν λόγω εργασία θα μπορούσε ομοίως να θίξει σοβαρά τα ουσιώδη συμφέροντα των επιχειρηματιών που παράγουν εντός της Ένωσης την εν λόγω πρώτη ύλη.

44 Συγκεκριμένα, η πραγματοποίηση της ίδιας αυτής εργασίας τελειοποιήσεως εκτός της Ένωσης θα παρείχε τη δυνατότητα σε μια εταιρία όπως η Argos να εισαγάγει στην Ένωση το τμήμα που αντιστοιχεί στην εν λόγω πρώτη ύλη χωρίς να καταβάλει τους δασμούς που έχουν εφαρμογή σε αυτό και οι οποίοι σκοπούν ακριβώς στην προστασία των εν λόγω κοινοτικών παραγωγών έναντι μιας τέτοιας εισαγωγής. Στην περίπτωση αυτή, το ευεργέτημα του καθεστώτος τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή θα παρείχε στον επιχειρηματία που ζητεί την υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς ένα πρόσθετο πλεονέκτημα, συνιστάμενο στη μερική απαλλαγή που θα του χορηγείτο από τους ισχύοντες για το παράγωγο προϊόν δασμούς, και με τον τρόπο αυτό θα καθιστούσε ακόμη πιο συμφέρουσες αυτού του είδους τις εργασίες οι οποίες, ωστόσο, έχουν αρνητικές για τα συμφέροντα των παραγωγών της Ένωσης επιπτώσεις.

45 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 11ης Μαΐου 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), αναφορικά με το καθεστώς μεταποιήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο, το άρθρο 148, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι, κατά την εκτίμηση του κατά πόσον αίτηση περί χορηγήσεως άδειας υπαγωγής στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή πληροί τους οικονομικούς όρους από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με το προϊόν που θα προκύψει από τις προβλεπόμενες εργασίες μεταποιήσεως, αλλά και τα συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με τις μη κοινοτικές πρώτες ύλες ή τα μη κοινοτικά ημιτελή προϊόντα που προορίζονται να ενσωματωθούν στα κοινοτικά εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής στο πλαίσιο των

εν λόγω εργασιών. Επομένως, η κατά το άρθρο 148, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα έννοια «κοινοτικοί μεταποιητές», πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει τους διάφορους αυτούς παραγωγούς της Ένωσης.

46 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Argos ενώπιον του Δικαστηρίου, η ερμηνεία αυτή δεν αναιρείται από τη διαπίστωση που περιέχεται στη σκέψη 21 της αποφάσεως της 17ης Ιουλίου 1997, Wacker Werke (C-142/96, EU:C:1997:386), κατά την οποία η ενδεχόμενη εμφάνιση δασμολογικών ανωμαλιών, οι οποίες θα είχαν ως συνέπεια να παράσχουν δασμολογικό πλεονέκτημα σε επιχειρηματία που ζητεί την υπαγωγή στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή, αποτελεί κίνδυνο συμφυή με το σύστημα που έχει εγκαθιδρύσει το εν λόγω καθεστώς.

47 Πράγματι, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση αφορούσε το ζήτημα αν ήταν σύμφωνο με το καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή το γεγονός ότι, στην εν λόγω υπόθεση, οι ισχύοντες για τα εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής δασμοί ήταν υψηλότεροι από τους επιβαλλόμενους στα παράγωγα προϊόντα, με συνέπεια η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς να καταλήγει, ενδεχομένως, σε ολική απαλλαγή των τελευταίων αυτών προϊόντων από τους εισαγωγικούς δασμούς, και όχι το ζήτημα, που είναι διαφορετικό, ποια συμφέροντα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση των οικονομικών όρων από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς. Επομένως, με την εν λόγω απόφαση, το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε ως προς το αν οι συνέπειες δασμολογικών ανωμαλιών μπορούν ή όχι να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της εν λόγω εξέτασης.

48 Τέλος, η ερμηνεία που παρατίθεται στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως λαμβάνει υπόψη τις απαιτήσεις της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως επιβάλλεται από την τρίτη και τέταρτη αιτιολογική σκέψη του τελωνειακού κώδικα (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 11ης Μαΐου 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, σκέψη 51). Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη συνδυασμένη ερμηνεία του άρθρου 38 ΣΛΕΕ και των κλάσεων ex 22.08 και ex. 22.09 του παραρτήματος Ι της Συνθήκης ΛΕΕ, η παραγωγή βιοαιθανόλης στην Ένωση συνιστά γεωργική δραστηριότητα η οποία εμπίπτει στην εν λόγω κοινή πολιτική και η οποία απολαύει, καταρχήν, της προστασίας που παρέχεται με τους ιδιαίτερα υψηλούς δασμούς που επιβάλλονται στην εισαγωγή του εν λόγω προϊόντος στην Ένωση. Επομένως, η ανωτέρω ερμηνεία διασφαλίζει την προστασία αυτή, αποκλείοντας το ενδεχόμενο το καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή να ευνοεί επιχειρηματία ο οποίος επιθυμεί να αποφύγει την καταβολή των τελωνειακών αυτών δασμών.

49 Υπό το πρίσμα του συνόλου των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 148, στοιχείο γ', του τελωνειακού κώδικα έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας υπαγωγής στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή και προκειμένου να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι οικονομικοί όροι από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με το τελικό προϊόν που θα προκύψει από τις προβλεπόμενες εργασίες τελειοποιήσεως, αλλά και τα συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με τις μη κοινοτικές πρώτες ύλες ή τα μη κοινοτικά ημιτελή προϊόντα που προορίζονται να ενσωματωθούν στα κοινοτικά εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής στο πλαίσιο των εν λόγω εργασιών.

Επί των δικαστικών εξόδων

50 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 148, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας υπαγωγής στο καθεστώς τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή και προκειμένου να εξακριβωθεί αν πληρούνται οι οικονομικοί όροι από τους οποίους εξαρτάται η υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον τα ουσιώδη συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με το τελικό προϊόν που θα προκύψει από τις προβλεπόμενες εργασίες τελειοποιήσεως, αλλά και τα συμφέροντα των κοινοτικών παραγωγών προϊόντων παρόμοιων με τις μη κοινοτικές πρώτες ύλες ή τα μη κοινοτικά ημιτελή προϊόντα που προορίζονται να ενσωματωθούν στα κοινοτικά εμπορεύματα προσωρινής εξαγωγής στο πλαίσιο των εν λόγω εργασιών.

(υπογραφές)